

192/1931 Sb.

Úmluva

o vykonatelnosti cizích rozhodčích výroků

Jménem republiky Československé

Jménem republiky Československé,

Německa, Rakouska, Belgie, Velké Británie a Severního Irsku, Nového Zélandu, Dánska, Estonska, Francie, Itálie, Nicaraguy, Nizozemí, Rumunska, Španělska, Finska, Lucemburska, Švédska, svobodného města Gdaňska, Peru, Siamu, Portugalska, Řecka, Švýcarska a Bolívie,

byla sjednána tato Úmluva:

(Překlad)

Úmluva

o vykonatelnosti cizích rozhodčích výroků

Prezident říše Německé; Prezident republiky Rakouské; Jeho Veličenstvo král Belgů; Jeho Veličenstvo král Velké Británie, Irsku a Britských území zámořských, císař Indický; Jeho Veličenstvo král Dánský; Prezident republiky Estonské; Prezident republiky Francouzské; Jeho Veličenstvo král Italský; Prezident republiky Nicaraguayské; Její Veličenstvo královna Nizozemská; Jeho Veličenstvo král Rumunský; Jeho Veličenstvo král Španělský; Prezident republiky Finské; Její královská Výsost velkovévodkyně Lucemburská; Jeho Veličenstvo král Švédský; Prezident republiky Československé; Prezident republiky Polské, za svobodné město Gdaňsk; Prezident republiky Peru; Jeho Veličenstvo král Siamský; Prezident republiky Portugalské; Prezident republiky Řecké; Spolková rada Švýcarska; Prezident republiky Bolivijské;

kteří podepsali Protokol o rozhodčích doložkách, jenž je vyložen v Ženevě od 24. září 1923,

jsouce rozhodnutí sjednat úmluvu, aby doplnili tento Protokol,

jmenovali svými plnomocníky:

Prezident říše Německé:

P. Adolfa Müllera,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské;

Prezident republiky Rakouské:

P. Emericha Pflügla,

zplnomocněného ministra, zástupce Spolkové vlády rakouské u Společnosti Národů;

Jeho Veličenstvo král Belgů:

P. J. Bruneta,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král Velké Británie, Irsku a Britských Dominií Zámořských, císař Indický:

Za Velkou Británii a Severní Irsko, jakož i všechny části Britské říše, které nejsou zvláště členy Společnosti Národů:

Sira Austena Chamberlaina,

K. G., M. P., Státního tajemníka pro zahraniční věci Jeho Britského Veličenstva;

Za Nový Zéland:

Sira C. J. Parra,

Vysokého komisaře pro Nový Zéland v Londýně;

Jeho Veličenstvo král Dánský:

P. A. Oldenburga,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové Rady švýcarské, Stálého zástupce u Společnosti Národů;

Prezident republiky Estonské:

P. A. Schmidta,

zástupce ministra zahraničních věcí;

Prezident republiky Francouzské:

P. Aristida Brianda,

ministra zahraničních věcí;

Jeho Veličenstvo král Italský:

P. Vittoria Scialoju,

senátora;

Prezident republiky Nicaraguayské:

P. T. F. Medinu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u prezidenta republiky Francouzské;

Její Veličenstvo královna Nizozemská:

Jonkheera F. Beelaertse van Blokland,

ministra zahraničních věcí;

Jeho Veličenstvo král Rumunský:

P. C. Antoniada,

zplnomocněného ministra, Stálého zástupce Rumunska u Společnosti Národů;

Jeho Veličenstvo král Španělský:
Markýze de la Torrehermosa,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra u Spolkové Rady švýcarské;
Prezident republiky Finské:
P. Rudolfa Holsti,
zplnomocněného ministra, Stálého zástupce
Rumunska u Společnosti Národů;
Její Královská Výsost velkovévodkyně
Lucemburská:
P. Josefa Becha,
ministra, předsedu velkovévodské vlády;
Jeho Veličenstvo král Švédský:
P. Karla Ivana Westmana,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra u Spolkové Rady švýcarské;
Prezident republiky Československé:
P. Zdeňka Fierlingra,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra u Spolkové Rady švýcarské, Stálého zástupce u
Společnosti Národů;
Prezident republiky Polské; za svobodné město
Gdaňsk:
P. Františka Sokala,
zplnomocněného ministra, zástupce u
Společnosti Národů;
Prezident republiky Peru:
P. M. H. Corneja,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra u Prezidenta republiky Francouzské, zástupce
Peru v Radě Společnosti Národů;
Jeho Veličenstvo král Siamský:
Prince Varnvaidyu,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Londýně, Stálého zástupce u Společnosti
Národů;
Prezident republiky Portugalské:

P. Ferraz de Andrade,
přednostu portugalské kanceláře u Společnosti
Národů;
Prezident republiky Řecké:
P. R. Raphaela,
Stálého zástupce u Společnosti Národů, Chargé
d'affaires v Bernu;
Spolková rada švýcarská:
P. Giuseppe Mottu,
spolkového radu, přednostu spolkového,
politického úřadu;
Prezident republiky Bolivijské:
P. Adolfa Costu du Rels,
zplnomocněného ministra, Stálého zástupce u
Společnosti Národů;
p. Alberta Cortadellas,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra u Spolkové Rady švýcarské, Stálého zástupce u
Společnosti Národů;
kteří, sdělivše si své plné moci a shledavše je v
dobré a náležité formě, shodli se na těchto
ustanoveních:
Čl.1
Rozhodčí výrok vydaný podle smlouvy o
rozsudím nebo podle rozhodčí doložky, o nichž se mluví v
Protokole o rozhodčích doložkách, vyloženém v Ženevě
od 24. září 1923, bude na územích patřících některé z
Vysokých Smluvních stran, na něž se vztahuje tato
úmluva, uznán a povolena exekuce podle tohoto výroku
podle předpisů o řízení, jež platí na území, kde výrok je
uplatňován, byl-li výrok vydán na území, jež patří některé
z Vysokých Smluvních Stran, na něž se vztahuje tato
úmluva, a mezi osobami podrobenými pravomoci
některé z Vysokých Smluvních Stran.
Aby bylo dosaženo tohoto uznání nebo
exekuce, bude dále třeba:
a) aby výrok byl vydán podle smlouvy o rozsudím nebo
podle rozhodčí doložky, platných podle zákonodárství,
které se na ně vztahuje;
b) aby podle zákonů státu, kde výrok je uplatňován, bylo
přípustno rozhodnouti o jeho předmětu v řízení
rozhodčím;
c) aby výrok byl vydán rozhodčím soudem, který byl
stanoven smlouvou o rozsudím nebo rozhodčí doložkou
nebo podle dohody stran a právních pravidel, platných
pro rozhodčí řízení;

d) aby výrok se stal ve státě, kde byl vydán, právoplatným v tom smyslu, že nebude za takový pokládán, mohou-li být proti němu podány námitky, odvolání nebo zmateční stížnost (ve státech, kde takové řízení existuje), nebo je-li prokázáno, že je zavedeno řízení, v němž platnost výroku se běže v odpor;

e) že uznání nebo vykonatelnost výroku se nepříčí veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde je výrok uplatňován.

Čl.2

I když budou splněny podmínky uvedené v prvním článku, bude uznání a vykonání výroku odepřít, zjistí-li soudce:

a) že výrok byl zrušen ve státě, kde byl vydán;

b) že strana, proti které je výrok uplatňován, neměla včas vědomosti o rozhodčím řízení, takže nemohla uplatnit své důvody, nebo že nemajíc procesní způsobilosti nebyla řádně zastoupena;

c) že výrok se nevztahuje na spor označený ve smlouvě o rozsudím nebo obsažený v ustanoveních rozhodčí doložky, nebo že obsahuje rozhodnutí, jež vykráčí z mezí smlouvy o rozsudím nebo rozhodčí doložky.

Nebylo-li ve výroku rozhodnuto o všech otázkách předložených rozhodčímu soudu, může příslušný úřad státu, kde je žádáno o uznání nebo o výkon tohoto výroku, pokládá-li to za vhodné, odložit toto uznání nebo exekuci nebo učinit je závislými na jistotě, kterou tento úřad ustanoví.

Čl.3

Prokáže-li strana, proti které byl výrok vydán, že podle právních pravidel platných pro rozhodčí řízení je tu nějaký jiný důvod nežli důvody uvedené v článku prvním lit. a) a c) a v článku 2 lit. b) a c), a že tento důvod jí umožňuje brát před soudem v odpor platnost výroku, může soudce podle svého uvážení odepřít uznání nebo exekuci nebo je odložit a poskytnout straně přiměřenou lhůtu k tomu, aby dala příslušným soudem vyslovit neplatnost.

Čl.4

Strana, která uplatňuje výrok nebo žádá za jeho výkon, musí zejména předložit:

1. prvpis výroku nebo jeho opis vyhovující podle zákonodárství státu, kde byl nález vydán, podmínkám předepsaným pro zjištění jeho pravosti;

2. listiny a doklady, jež by podávaly důkaz, že výrok nabyt ve smyslu ustanoveném v článku prvním lit. d) moci práva ve státě, kde byl vydán;

3. popřípadě listiny a doklady, jež by podávaly důkaz, že byly splněny podmínky uvedené v článku 1 odstavci 1. a v odstavci 2., lit. a) a c).

Lze vyžadovat překlad výroku a ostatních listin uvedených v tomto článku do oficiálního jazyka státu, kde výrok je uplatňován. Tento překlad dlužno ověřit diplomatickým nebo konzulárním zástupcem státu, jehož příslušníkem je strana, která uplatňuje výrok, nebo přísežným tlumočnickem státu, kde výrok je uplatňován.

Čl.5

Ustanovení předchozích článků nebrání žádné zúčastněné straně v právu uplatnit rozhodčí výrok způsobem a v míře, jak to připouští zákonodárství nebo smlouvy státu, kde výrok je uplatňován.

Čl.6

Tato úmluva vztahuje se jen na rozhodčí výroky, které byly vydány poté, kdy nabyt účinnosti Protokol o rozhodčích doložkách, vyložený v Ženevě od 24. září 1923.

Čl.7

Tato úmluva, která byla vyložena k podpisu všem státům, které podepsaly Protokol z r. 1923 o rozhodčích doložkách, bude ratifikována.

Bude však moci být ratifikována jen jménem oněch členů Společnosti Národů a oněch států - nečlenů, které ratifikovaly Protokol z roku 1923.

Ratifikační listiny budou uloženy co možná nejdříve u Generálního sekretáře Společnosti Národů.

Čl.8

Tato úmluva nabude účinnosti za tři měsíce poté, kdy byla ratifikována jménem dvou Vysokých Smluvních Stran. Pro každou další smluvní stranu nabude účinnosti za tři měsíce po uložení její ratifikace u Generálního sekretáře Společnosti Národů.

Čl.9

Tato úmluva může být vypovězena jménem každého člena Společnosti Národů nebo jménem každého státu - nečlena. Výpověď bude písemně podána Generálnímu sekretáři Společnosti Národů, který neprodleně zašle ověřený opis tohoto oznámení všem ostatním smluvním stranám, uveda datum, kdy je obdržel.

Výpověď bude mít účinky jen vůči té Vysoké Smluvní Straně, která ji dala, a to rok poté, kdy oznámení došlo Generálnímu sekretáři Společnosti Národů.

Výpověď Protokolu o rozhodčích doložkách bude mít sama sebou vzápětí výpověď této úmluvy.

Čl.10

Účinnost této úmluvy nevztahuje se samo sebou na osady, protektoráty nebo území pod suverenitou nebo mandátem některé z Vysokých Smluvních Stran.

Rozšíření na jednu nebo několik těchto osad, území nebo protektorátů, pro něž platí Protokol o rozhodčích doložkách vyložený v Ženevě od 24. září 1923, může být kdykoli provedeno prohlášením adresovaným Generálnímu sekretáři Společnosti Národů některou Vysokou Smluvní Stranou.

Toto prohlášení nabude účinnosti za tři měsíce po svém uložení.

Vysoké Smluvní Strany mohou kdykoliv vypovědět tuto úmluvu za všechny své osady, protektoráty nebo území shora uvedená nebo za některé z nich. Článek 9 platí pro tuto výpověď.

Čl.11

Ověřený opis této úmluvy bude zaslán Generálním sekretářem Společnosti Národů každému členu Společnosti Národů a každému státu - nečlenu, který podepsal řečenou úmluvu.

Čemuž na svědomí nahoře uvedení zplnomocněnci podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Ženevě, dne dvacátého šestého září roku tisícího devítistého dvacátého sedmého v jediném exempláři, jehož anglický a francouzský text mají stejnou platnost, a který bude uložen v archivu Společnosti Národů.

Německo
Dr. Adolf Müller

Rakousko
E. Pflügl

Belgie

Belgie si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním smlouvy, které se pokládají jejím národním právem za obchodní.

J. Brunet

Bolívie

Za Bolívii, s výhradou ústavního schválení.

A. Costa du Rels

A. Cortadellas

Velká Británie a Severní Irsko

jakož i všechny části Britské říše, které nejsou zvláště členy Společnosti Národů.

Austen Chamberlain

Nový Zéland

D. J. Parr

Včetně Západní Samoy

C. J. P.

Dánsko

Podle dánského práva rozhodčí výroky vydané rozhodčím soudem nejsou okamžitě vykonatelné, nýbrž je nutno v každém případě obrátit se za účelem jejich vykonatelnosti na řádné soudy. Při řízení před těmito soudy rozhodčí výrok bude však všeobecně přijat bez dalšího zkoumání za základ pro konečný rozsudek věci. S výhradou ratifikace.

A. Oldenburg

svobodné město Gdaňsk

F. Sokal

Španělsko
Mauricio Lopez Roberts,

Markýz de la Torrehermosa

Estonsko

Vláda estonská si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním na smlouvy, které se pokládají jejím národním právem za obchodní.

A. Schmidt

Finsko
Rudolf Holsti

Francie

Francouzská vláda si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním na smlouvy, které se pokládají jejím národním právem za obchodní.

Aristide Briand

Řecko

Řecká vláda si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním na smlouvy, které se pokládají jejím národním právem za obchodní.

R. Raphael

Itálie
Vittorio Scialoja

Lucembursko

Lucembursko si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním na smlouvy, které se pokládají jeho národním právem za obchodní.

Bech

Nicaragua
T. F. Medina

Nizozemsko
Beelaerts van Blokland

Peru
M. H. Cornejo

Portugalsko

1. Portugalská vláda si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním na smlouvy, které jejím národním právem se prohlašují za obchodní.

2. Portugalská vláda prohlašuje, že ve smyslu článku 10, tato Úmluva nevztahuje se na její kolonie.

A. M. Ferraz de Andrade

Rumunsko

Rumunská vláda si vyhrazuje volnost omezit závazek převzatý článkem prvním na smlouvy, které se pokládají jejím národním právem za obchodní.

C. Antoniadu

Siam
Varnvaidya

Švédsko
K. I. Westman

Švýcarsko
Motta

Československo

Podepisuje tuto Úmluvu, prohlašuji, že Československá republika nechce se dotknout dvoustranných smluv, které uzavřela a které upravují otázky, dotčené touto Úmluvou, v rozsahu převyšujícím její ustanovení.

Zd. Fierlinger

Prozkoumavše tuto Úmluvu schvalujeme a potvrzujeme ji.

Tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

V Bystřičce, dne 31. srpna léta tisícího devítistého třicátého prvního.

Prezident republiky Československé:

T. G. Masaryk v. r.

Ministr zahraničních věcí:

Dr. Edvard Beneš v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena v sekretariátě Společnosti Národů dne 18. září 1931, takže Úmluva nabude pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 18. prosince 1931.

Touto úmluvou jsou vázány: Belgie, Belgické Kongo a Ruanda - Urundi, Britská říše, pokud jde o Velkou Británii a Severní Irsko, a za Bahamy, Britskou Guyanu, Britský Honduras, ostrovy Falklandské, Gibraltar, Zlaté Pobřeží, Jamajku (včetně souostroví Turks, Caicos a Cayman), Kenyi, Tanganyiku, Ugandu, ostrovy Návětrné (Grenadu, Sv. Lucii, Sv. Vincent), Mauritius, Severní Rhodézii, Zanzibar, Nový Foundland a jménem Palestýny (kromě Zajordánska), Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko (jen pro evropské území), Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Siam, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Nový Zéland (včetně Západní Samoy).
Dr. Beneš v. r.

191/1931 Sb.

PROTOKOL O DOLOŽKÁCH O ROZSUDÍM

Ženeva, 24. září 1923

Jménem republiky Československé.

Jménem republiky Československé, Belgie, Litevsko, Řecko, Velké Británie a Severního Irsko, Brazílie, Uruguaye, Francie, Panamy, Itálie, Monaka, Německa, Rumunsko, Japonsko, Španělsko, Nizozemí, Finsko, Dánsko, Norsko, Švýcarsko, Lotyšsko, Salvadoru, Chile, Paraguaye, Rakousko, Siamu, Polska, Nového Zélandu, Svobodného města Gdaňska, Nicaragua, Estonsko, Švédsko, Lucembursko, Peru, Portugalsko a Bolívie byla sjednán tento zápis:

Podepsaní, byvše řádně zmocněni, prohlašují, že přijímají jménem států, jež zastupují, tato ustanovení:

(1)

Každý ze smluvních států uznává platnost úmluvy o rozsudím a doložky rozhodčí mezi stranami podrobenými příslušné pravomoci různých smluvních států, podle které se strany zavazují při některé smlouvě ve věci obchodní nebo v jakékoliv jiné věci, jež může býti vyřízena rozhodčím řízením na základě kompromisu, že veškeré, nebo některé spory, které by mohly vzejíti z řečené smlouvy, předloží rozhodčímu řízení, i když toto rozhodčí řízení má se konati v jiném státě než tam, jehož pravomocí je podrobena každá ze stran zúčastněných na smlouvě.

Každý smluvní stát si vyhrazuje volnost omeziti shora uvedený závazek na smlouvy, které jsou podle jeho práva pokládány za smlouvy obchodní. Smluvní stát, který použije této možnosti, uvědomí o tom Generálního sekretáře Společnosti Národů, aby to oznámil ostatním smluvním státům.

(2)

Rozhodčí řízení, počítaje v to i ustanovení rozhodčího soudu, je upraveno vůlí stran a zákony států, na jehož území se rozhodčí řízení koná.

Smluvní státy se zavazují, že v souhlase s předpisy, jež upravují podle jejich zákonodárství rozhodčí

řízení na základě kompromisu, usnadní procesní úkony, které mají být provedeny na jejich území.

(3)

Každý smluvní stát se zavazuje, že zabezpečí svými úřady a podle svých zákonných předpisů výkon výroků rozhodčích vynesených podle předchozích článků na jeho území.

(4)

Soudy smluvních států, na něž byl vznesen spor, jenž se týká smlouvy, sjednané mezi osobami uvedenými v článku 1 a obsahující úmluvu o rozsudím nebo rozhodčí doložku, která jest platnou podle řečeného článku a které lze se dovolati, odkáží zúčastněné osoby na návrh jedné z nich na rozhodčí výrok. Toto odkázání nebrání příslušnosti soudů v tom případě, kdy ať z jakéhokoli důvodu staly se úmluva o rozsudím, doložka rozhodčí nebo rozhodčí řízení neplatnými nebo neúčinnými.

(5)

Tento Protokol bude vyložen k podpisu všem státům a bude ratifikován. Ratifikační listiny budou uloženy co možno nejdříve u Generálního sekretáře Společnosti národů, který oznámí jejich složení všem státům, které jej podepsaly.

(6)

Protokol stane se účinným, jakmile budou složeny dvě ratifikační listiny. Později nabude účinnosti pro každý smluvní stát za měsíc poté, kdy Generální sekretář Společnosti Národů podá zprávu o složení jeho ratifikační listiny.

(7)

Tento Protokol může být vypověděn kterýmkoli smluvním státem výpovědí, učiněnou předem. Výpověď se stane oznámením, řízeným na Generálního sekretáře Společnosti Národů, který bez průtahů zašle všem ostatním státům, které jej podepsaly, vyhotovení tohoto oznámení, při čemž uvede, kdy jej obdržel. Výpověď nabude účinnosti za rok poté, kdy byla podána Generálnímu sekretáři a bude platnou jen ohledně státu, který ji podal.

(8)

Smluvní státy mohou prohlásiti, že jejich přijetí tohoto Protokolu se nevztahuje na souhrn nebo část těchto území: osad, držav nebo území zámořských, protektorátů nebo území, kdež vykonávají mandát.

Tyto státy mohou dodatečně přistoupiti k Protokolu zvláště za některé takovýmto způsobem vyloučené území. O přistoupení k Protokolu bude co možná nejdříve uvědoměn Generální sekretář Společnosti Národů, který to oznámí všem podepsavším

státům; přistoupení nabude účinnosti za měsíc poté, kdy bylo oznámeno Generálním sekretářem všem podepsavším státům.

Smluvní státy mohou také vypověděti Protokol zvláště za některé ze shora uvedených území. Článek 7 platí i pro takovou výpověď.

Ověřený opis tohoto Protokolu bude zaslán Generálním sekretářem všem smluvním státům.

Dáno v Ženevě, dne dvacátého čtvrtého září roku tisícího devítistého dvacátého třetího v jediném exempláři, jehož anglický a francouzský text jsou stejně rozhodujícími a který zůstane uložen v archivu Společnosti Národů.

Podle druhého odstavce článku 1. Belgie si vyhrazuje volnost omeziti závazek zmíněný v prvním odstavci článku 1. na smlouvy, které se pokládají za obchodní podle jejího národního práva.

Paul Hymans

první delegát Belgie.

V. Sidzikauskas

první delegát Litvy.

A. Michalakopoulos

delegát Řecka

(s výhradou čl. 1.).

Robert Cecil

první delegát Britské říše.

Prohlašuji, že můj podpis se vztahuje jen na Velkou Britanii a Severní Irsko a proto nevztahuje se na žádnou z kolonií, zámořských držav nebo protektorátů pod svrchovaností nebo autoritou Jeho Britského Veličenstva nebo na žádné území, na němž vláda Jeho Veličenstva vykonává mandát.

Afranio de Mello Franco

delegát Brazílie.

Juan J. Amezaga

B. Fernandez y Medina

(Uruguay).

Ve smyslu odstavce 2 článku 1. této Úmluvy francouzská vláda si vyhrazuje volnost omeziti závazek zmíněný v tomto článku na smlouvy, které se jejím národním právem prohlašují za obchodní.

Podle článku 8. této Úmluvy francouzská vláda prohlašuje, že její přijetí tohoto Protokolu nevztahuje se na kolonie, državy nebo zámořská území, jakož i na

protektoráty nebo území, na kterých Francie vykonává mandát.
G. Hanotaux.

R. A. Amador

(delegát Panamy).
Garbasso

(za Itálii).

Knížectví Monacké si vyhrazuje volnost omezití svůj závazek na smlouvy, které se prohlašují jeho národním právem za obchodní.

Za knížectví Monacké

29. III. 24.

R. Elles-Privat.
Gottfried Aschmann

(za Německo).

Jménem královské vlády rumunské podpisuji tuto Úmluvu s výhradou, že královská vláda bude moci za každých okolností omezití závazek zmíněný ve čl. 1. odstavec II na smlouvy, které se prohlašují za obchodní jejím národním právem.

N. P. Comnene

(za Rumunsko).

Podle článku 8. tohoto Protokolu japonská vláda prohlašuje, že její přijetí tohoto Protokolu se nevztahuje na tato území: - Chosen, Taiwan, Karafuto, najaté území kvantunské, území, na nichž Japonsko vykonává mandát.

K. Ishii

za Japonsko.

Podle druhého odstavce článku prvního tohoto Protokolu, vláda Jeho Veličenstva Krále španělského si vyhrazuje volnost omezití závazek zmíněný v tomto článku na smlouvy, které by byly pokládány za obchodní jejím národním právem.

Ve smyslu článku osmého Protokolu, vláda Jeho Veličenstva Krále španělského prohlašuje, že její přijetí tohoto Protokolu nevztahuje se na španělské državy v Africe, ani na území španělského protektorátu v Maroku.

3é. srpna 1924.

J. Quiñones de León

Vláda nizozemská vyhrazuje si volnost omezití závazek zmíněný v prvním odstavci článku prvního na smlouvy, které se pokládají za obchodní podle práva nizozemského.

Kromě toho prohlašuje, že podle jejího názoru zásadní uznání platnosti doložky o rozsudím nedotýká se

nikterak omezujících ustanovení, která zná nyní nizozemská zákonodárství, ani práva zařadit do něho nová omezení v budoucnosti.

Nizozemsko. Za království evropské.

W. Doude van Troostwijk.

Heikki Renvall.

Za Finsko.

Při podpisu Protokolu o doložce o rozsudím, vyloženého v Ženevě dne 24. září 1923, já, podepsaný zástupce dánské vlády u sekretariátu Společnosti Národů, prohlašuji k článku 3. toto: Podle dánského práva rozhodčí výroky vydané rozhodčím soudem nejsou okamžitě vykonatelné, nýbrž jest nutno obrátiti se k řádné soudy. Při řízení před těmito soudy, rozhodčí výrok bude však přijat všeobecně bez dalších zkoumání na základ pro definitivní rozsudek o věci. - S výhradou ratifikace. -

Ženeva, 30. května 1924.

Za Dánsko:

A. Oldenburg.

Za Norsko 5: srpna 1924

Chr. L. Lange.

Za Spolkový stát švýcarský 10. září 1924

Motta.

Ve smyslu odstavce 2 článku 1. tohoto Protokolu, vláda lotyšská si vyhrazuje volnost omezití závazek zmíněný v tomto článku na smlouvy, které se jejím národním právem prohlašují za obchodní.

Za Lotyšsko 12. září 1924.

L. Seja.

J. Gustavo Guerrero

Za Salvador 13. září 1924.

Za Chili 16. září 1924.

Armando Quezada A.

E. Villegas.

Nizozemsko. Za tři zámořská území, Holandskou Indii, Surinam a Curaqao.

Vláda Nizozemská vyhrazuje si volnost omezití závazek zmíněný v prvním odstavci článku prvního na smlouvy, které jsou pokládány za obchodní podle nizozemského práva. Kromě toho prohlašuje, že podle jejího názoru "zásadní uznání platnosti doložky o rozsudím nedotýká se nikterak omezujících ustanovení,

kteřá jsou nyní obsažena v zákonech těchto území, ani práva zařaditi do nich jiná omezení v budoucnosti".
W. Doude van Troostwijk

20. září 1924.

Za Paraguay Ženeva 29. září 1924

R. V. Caballero

Za Rakousko Ženeva 24. listopadu 1924

E. Pflügl.

Siamská vláda podpisuje tento Protokol s výhradou, že tím nepřijímá závazku, že provede ustanovení této úmluvy, která by porušovala ustanovení platných neb budoucích smluv, které vyjímají cizince ze siamské jurisdikce.

Phya Sanpakitch Preecha

19. května 1925.

Jménem vlády republiky Polské podepisují tento Protokol s výhradou, že podle odstavce 2. článku prvního závazek zmíněný v tomto článku vztahuje se jen na smlouvy, které jsou prohlášeny za obchodní polským národním právem.

Ženeva, 22. září 1925.

Gaetan D. Morawski.

Za Nový Zéland Ženeva, 11. března 1926.

J. Allen.

Za Svobodné město Gdaňsk Ženeva, 5: srpna 1927.

F. Sokal.

Za Nicaraguu 12. května 1928

T. F. Medina.

Estonsko omezuje podle druhého odstavce článku 1. závazek zmíněný v prvním odstavci tohoto článku na smlouvy, které jsou pokládány jeho národním právem za obchodní.

Ženeva, 2. července 1928.

A. Schmidt.

K. I. Westman

Za Švédsko 27. června 1929.

Velkovévodství Lucemburské si vyhrazuje podle druhého odstavce článku 1. volnost omezení závazek zmíněný v prvním odstavci článku 1. na smlouvy, které se pokládají za obchodní podle jeho národního práva.

Za Lucembursko

Bech

Ženeva, 14. 9. 29.

Podepisuje tento Protokol, prohlašují, že se Československá republika bude pokládati za vázání jen vůči státům, které ratifikovaly Úmluvu z 26. září 1927 o vykonatelnosti cizích rozhodčích výroků, a nechce se tímto podpisem dotknouti dvoustranných smluv, které uzavřela a které upravují otázky dotčené Protokolem v rozsahu převyšujícím jeho ustanovení.

Zd. Fierlinger

Ženeva, 25. září 1929.

Ženeva, 15: května 1930

M. H. Cornejo

Peru.

1. Podle druhého odstavce článku 1. portugalská vláda si vyhrazuje volnost omezení závazek zmíněný v prvním odstavci článku 1. na smlouvy, které se pokládají za obchodní podle jejího národního práva.

2. Ve smyslu prvního odstavce článku 8. portugalská vláda prohlašuje, že přijetí tohoto Protokolu se nevztahuje na její kolonie.

Ženeva, 4. září 1930.

A. M. Ferraz de Andrade.

Za Bolívii

A. Costa du Rels.

A. Cortadellas.

Ženeva, 30.9.1930.

Prozkoumavše tento zápis schvalujeme a potvrzujeme jej.

Tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

V Bystřičce dne 31. srpna léta tisícího devítistého třicátého prvního.

President republiky Československé:

T. G. Masaryk v. r.

L. S.

Ministr zahraničních věcí:

Dr. Edvard Beneš v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena v sekretariátě Společnosti Národů dne 18. srpna 1931 a že notifikace

podle článku 6. byla provedena dne 7. října 1931, takže Protokol nabyl mezinárodní působnosti pro republiku Československou dnem 7. listopadu 1931.

Tímto Protokolem jsou vázány: Albanie, Belgie, Britská říše, pokud jde o Velkou Británii a Severní Irsko, a za Severní a Jižní Rhodesii, Nový Foundland, Britskou Guyanu, Britský Honduras, Jamaiku (včetně souostroví Turks, Caicos a Cayman), ostrovy Závětrné, Grenadu, Sv. Lucii, Sv. Vincent, Gambii, Zlaté Pobřeží (včetně území Ashanti, území severních a Toga), Kenyi, Zanzibar, Ceylon, Mauritius, Maltu, ostrovy Falklandské, Tanganyiku, Sv. Helenu, Ugandu, Bahamy a jménem Palestýny a Iraku, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Itálie, Japonsko, též za Chosen (Koreu), Taiwan (Formosu), Karafuto (jap. část Sachalinu), najaté území kvantunské a japonská území mandátní, Lucembursko, Monako, Německo, Nizozemsko (též za Nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao), Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Siam, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko a Nový Zéland.

Dr. Beneš v. r.